

Utlåtande 2001:141 RII (Dnr 85/01)

Rätten att ge dispenser för intrång i skyddade områden

Motion av Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson (båda mp) (2001:6)

Kommunstyrelsen föreslår kommunfullmäktige besluta
att besvara motion 2001:6 av Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson
(båda mp) med vad som anføres i detta utlåtande.

Föredragande borgarrådet Mikael Söderlund anför följande.

Motionen

I en motion, *bilaga*, föreslår Yildiz Kafkas (mp) och Viviann Gunnarsson (mp) att rätten att ge dispenser för intrång i skyddade områden flyttas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden. Motionärerna anser att det är olämpligt att stadsbyggnadsnämnden som planerar och beslutar om exploatering också beslutar om beviljande av dispenser för intrång i skyddade områden.

Remisser

Motionen har remitterats för yttrande till stadsbyggnadsnämnden, miljö- och hälsoskyddsnämnden och stadsledningskontoret.

Samtliga remissinstanser anser att nuvarande ansvarsfördelning mellan stadsbyggnadsnämnden och miljö- och hälsoskyddsnämnden för rätten att ge dispenser för intrång i skyddade områden ska stå fast. Miljö- och hälsoskyddsnämnden anser att miljö- och hälsoskyddsnämnden och stadsbyggnadsnämnden ska ges i uppdrag att revidera samrådsrutinerna för

nämnden ska ges i uppdrag att revidera samrådsrutinerna för dispens- och tillståndsgivning i kommunalt skyddade områden.

Mina synpunkter

I förarbetena till miljöbalken anges att tillsyn inte bör ligga på samma instans som tillstånds- och dispensgivning. Vid miljöbalkens införande beslutade därför kommunfullmäktige att delegera ansvaret för tillstånds- och dispensgivning i skyddade områden till stadsbyggnadsnämnden och ansvaret för tillsynen till miljö- och hälsoskyddsnämnden. Det är självklart att skyddet för Stockholms naturreservat respekteras och att dispens endast ges undantagsvis. Stadsbyggnadsnämnden har, liksom miljö- och hälsoskyddsnämnden, ekologisk kompetens och goda kunskaper om Stockholms naturvärden. Stadsbyggnadsnämnden har dessutom kompetens och kunskaper om social naturvård, d v s om rekreation och friluftsliv. Miljö- och hälsoskyddsnämnden besitter detaljkunskaper, genom tillsynsarbetet, om naturreservatets aktuella status. Dessa erfarenheter bör tas tillvara vid förnyade ansökningar.

Det är givetvis viktigt att nämnderna och förvaltningarna samarbetar i denna fråga, liksom i många andra frågor. Det är angeläget att samråd sker rutinmässigt med miljö- och hälsoskyddsnämnden och miljöförvaltningen för att ansökningar om dispens ska kunna ges en heltäckande belysning.

I detta sammanhang är det viktigt att betona att dispenser inte får ges för verksamheter som *strider mot de beslutade ändamålen för de skyddade områdena*.

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Kommunstyrelsen delar borgarrådsberedningens uppfattning och föreslår kommunfullmäktige besluta

att besvara motion 2001:6 av Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson (båda mp) med vad som anförs i detta utlåtande.

Stockholm den 7 november 2001

På kommunstyrelsens vägnar:
J A N B J Ö R K L U N D

Mikael Söderlund

Yvonne Modén

Reservation anfördes av *Viviann Gunnarsson* och *Christopher Ödmann* (båda mp) enligt följande.

Vi föreslår kommunstyrelsen föreslå kommunfullmäktige besluta att

1. tillsätta en utredning för att finna den mest lämpliga hanteringen av dispensgivning för intrång i skyddade områden
2. klargöra inom vilken kommunal instans naturvärdesbedömningar bör avgöras inom den kommunala planprocessen
3. därutöver anför följande.

I förarbetena till Miljöbalken anges att tillsyn inte bör ligga på samma instans som verksamhetens drift. Det finns också ett resonemang om det olämpliga i att tillstånd och tillsyn ligger inom samma instans. Lagstiftningen är inte tydlig på denna punkt. Därtill står att Länsstyrelsen eller kommunen får besluta om dispens från föreskrifter som den har meddelat för ett naturreservat, om det finns särskilda skäl. Idag ger dock Länsstyrelsen både dispenser/tillstånd och sköter tillsynen.

I Stockholm är det Länsstyrelsen som formellt beviljar dispenser från föreskrifter för bl.a. naturreservat och naturminnen, men Länsstyrelsen kan delegera ansvaret till kommunen. Detta är positivt, eftersom kommuner ofta har en bättre kännedom om sina lokala naturområden. Beslut om dispenser för intrång i naturskyddsområden bör delegeras från Länsstyrelsen till kommunen, under förutsättning att ansvarsfördelningen inom kommunen utreds. I enlighet med Länsstyrelsens modell som diskuteras i förarbetena till Miljöbalken, bör en särskild prövningsgrupp för ändring av tillståndet delegera dispensansvar som Länsstyrelsen för närvarande har, sker dock många naturvärdesbedömningar via detaljplanprocessen i den löpande ärendehanteringen i kommunen. I planärenden förekommer att intrång görs i skyddade områden och i strandskyddet eller att naturskyddet inte hävdas därför att en exploatering planeras. Sådana ärenden remitteras regelmässigt till miljö- och hälsoskyddsnämnden för synpunkter. Stadsbyggnadsnämnden beslutar dock ofta i strid med miljö- och hälsoskyddsnämndens rekommendationer.

Då huvuddelen av planärendena inte längre föreläggs kommunfullmäktige förekommer inte någon öppen debatt i dessa ärenden där två nämnder kan ha motstridiga uppfattningar. Varken stadsbyggnadsnämnden eller miljö- och hälsoskyddsnämnden har öppna möten, vilket ger allmänheten liten insyn i planärenden. Att besluten om dispens- och tillståndsansökningar av naturområden i stadsbyggnadsnämnden delegerats till stadsbyggnadsdirektören gör att insynen ytterligare inskränkts. Detta medför att hela planförfarandet försiggår utan insyn av kommuninvånarna och debatteras i fullmäktige först då de givit upphov till ett försäljningsbeslut – eller snarare- försäljningsbeslutet ger upphov till att ett planärende skrivs fram. Ärenden där det förekommer naturvärdesbedömningar i detaljplanprocessen borde helst överföras till miljö- och hälsoskyddsnämnden för avgörande om exploateringen är lämplig ur naturskydds- och miljösynpunkt. Ett annat sätt att avgöra ärenden där exploateringsintresset står i konflikt med den långsiktiga

konflikt med den långsiktiga naturvården, är att föra dessa ärenden till kommunstyrelsen och kommunfullmäktige för beslut.

Ärenden som gäller beslut om dispens och tillstånd i naturområden bör fortsättningsvis inte bara behandlas på nämndnivå utan även i kommunfullmäktige.

Eftersom det i lagstiftningen råder oklarheter om i vilka instanser inom kommunen som har ansvar för naturvärdesbedömningar, krävs att en utredning snarast tillsätts för att klargöra detta.

ÄRENDET

I en motion föreslår Yildiz Kafkas (mp) och Viviann Gunnarsson (mp) att rätten att ge dispenser för intrång i skyddade områden flyttas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

REMISSER

Motionen har remitterats för yttrande till stadsbyggnadsnämnden, miljö- och hälsoskyddsnämnden och stadsledningskontoret.

Stadsbyggnadsnämnden har beslutat att som svar på remissen överlämna och återropa kontorets utlåtande.

Stadsbyggnadskontorets tjänsteutlåtande av den 30 april 2001 har i huvudsak följande lydelse.

Ärendet

Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson (båda mp) har i en motion föreslagit att rätten att ge dispenser för intrång i skyddade områden flyttas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden. Motionärerna menar att det är olämpligt att en nämnd som har som sin huvuduppgift att planera och besluta om exploatering också bedömer vilka naturområden som är av mindre värde ur miljö- och natursynpunkt. Stadsbyggnadsnämnden, miljö- och hälsoskyddsnämnden och stadsledningskontoret har fått motionen för yttrande senast den 6 april.

Stadsbyggnadskontorets synpunkter

Ett av syftena med den omorganisation som genomfördes 1993 var att integrera all fysisk planering, däribland även grönstrukturplanering, hos stadsbyggnadsnämnden. Enligt stadsbyggnadsnämndens reglemente handhar nämnden bl.a. stadens planläggning avseende mark- och vattenområdets användning. I denna planläggning ingår, i enlighet med plan- och bygglagen, att främja en ändamålsenlig struktur av bebyggelse, grönområden, kommunikationsleder och andra anläggningar. Stadsbyggnadsnämnden har sedan omorganisationen därför också t.ex. haft ansvaret för att ta fram förslag om inrättande av naturreservat. I de fall där staden är markägare har gatu- och fastighetsnämnden ansvarat för framtagandet av skötselplan.

I förarbetena till miljöbalken anges att tillsyn inte bör ligga på samma instans som tillstånds- och dispensgivning. Vid miljöbalkens införande beslutade därför kommunfullmäktige att delegera ansvaret för tillstånds- och dispensgivning i skyddade områden till stadsbyggnadsnämnden och ansvaret för tillsynen till miljö-

den till stadsbyggnadsnämnden och ansvaret för tillsynen till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Såväl stadsbyggnadskontoret som miljöförvaltningen har ekologisk kompetens och goda kunskaper om Stockholms naturvärden. Stadsbyggnadskontoret har dessutom kompetens och kunskaper om social naturvård, d.v.s. rekreation och friluftsliv. I stadsbyggnadskontorets rutiner ingår att i de flesta fall begära in yttrande från miljöförvaltningen innan ett dispensärende går till beslut, likväl som från t.ex. gatu- och fastighetskontoret, stadsmuseet och berörd stadsdelsförvaltning. Genom ett väl fungerande samarbete mellan de olika förvaltningarna blir dispensärenden i skyddade områden väl genomlysta.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutade den 24 april 2001, enligt förvaltningens förslag, att

1. som svar på remissen återropa förvaltningens tjänsteutlåtande
2. kommunfullmäktige ger de närmast berörda nämnderna, stadsbyggnadsnämnden och miljö- och hälsoskyddsnämnden, ett gemensamt uppdrag att revidera samrådsrutinerna kring dispens- och tillståndsgivning, så att tillsynsmyndighetens erfarenheter kan tillämpas
3. miljö- och hälsoskyddsnämnden ges uppdraget att undersöka möjligheterna, att på delegation, ta över tillsynen i områden som skyddas av länsstyrelsen.

Reservation anfördes av Peter Lundén-Welden m fl (m) enligt följande.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att

1. i huvudsak godkänna och återropa förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen från kommunstyrelsen.
2. därutöver anföras följande.

Liksom förvaltningen anser vi att nuvarande ansvarsfördelning inom staden för kommunalt skyddade områden ska stå fast. Det framgår tydligt av miljöbalkens förarbeten att tillstånd och tillsyn ska vara skilda från varandra och därmed inte hanteras av samma myndighet. Miljö- och hälsoskyddsnämnden behandlar tillsynsfrågor och stadsbyggnadsnämnden frågor om tillstånd och dispenser. Det är dock givetvis viktigt att nämnderna/förvaltningarna samarbetar i denna fråga, liksom i många andra frågor. Vi ser ingen anledning att kommunfullmäktige ska behöva ge några särskilda uppdrag i denna fråga utan förvaltningarna/nämnderna kan på egen hand komma överens om sina samrådsrutiner.

Vi vill betona att ärendet på stadsbyggnadsnämnden syftade till att delegera ansvaret för tillstånds- och dispensansökningar **från** stadsbyggnadsnämnden **till** stadsbyggnadsdirektören.

Det handlade således inte om samrådsrutinerna vid tillstånds- och dispensansökningar.

Vi ser heller ingen anledning att kommunfullmäktige ska ge miljö- och hälsoskyddsnämnden i uppdrag att undersöka möjligheterna, att på delegation, ta över tillsynen i områden som skyddas av länsstyrelsen. Länsstyrelsen har idag tillsynsansvar i naturreservatsfrågor som berör fler kommuner, d v s som är övergripande och där det finns regionala intressen. Vi anser att denna ordning är bra och ser ingen anledning att i dagsläget flytta tillsynen till kommunen. Detta gäller, inte minst, eftersom finansieringsfrågorna inte är lösta.

Reservation anfördes av *Yildiz Kafkas* (mp) enligt följande.

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att

1. tillstryka skrivelsen
2. föreslå kommunstyrelsen att föreslå kommunfullmäktige göra ändringar i stadsbyggnadsnämndens och miljö- och hälsoskyddsnämndens reglementen i syfte att värna om naturvärden och en bättre anpassning till miljöbalkens krav
3. föreslå kommunstyrelsen att föreslå kommunfullmäktige att bedömningar av naturvärden vid planprocessen överlämnas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden för beslut
4. begära hos länsstyrelsen att ärenden som berör dispenser för intrång i kommunens naturskyddsområden överlämnas i delegation till stadens miljö- och hälsoskyddsnämnd
5. därutöver anför följande.

Förvaltningens tjänsteutlåtande är i stora delar mycket positivt och lyfter fram behovet av att se över dispensfrågan i stort, både när det gäller dispenser genom länsstyrelsen och de naturvärdesbedömningar som görs vid enskilda detaljplanebeslut i stadsbyggnadsnämnden.

Erfarenheterna visar att endast remissyttranden från miljö- och hälsoskyddsnämnden inte är tillräckliga för att trygga naturskyddsområdenas fortlevnad och göra dem livskraftiga, då de yttersta besluten tas av stadsbyggnadsnämnden. Särskilt bekymmersamt är läget efter en ändring av § 6 i stadsbyggnadsnämndens reglemente den 19 juni 2000 i syfte att påskynda exploateringar. Ändringen innebär en mycket omfattande delegation från kommunfullmäktige till stadsbyggnadsnämnden som gäller alla detaljplaneärenden. Sedan denna ändring har detaljplaner antagits endast av stadsbyggnadsnämnden utan kommunfullmäktiges insyn. Vi anser att konsekvenserna av denna ändring vad gäller bevarandet av stadens skyddade naturområden är oöverskådliga och bör upphävas snarast. Helt de enskilda naturvärdesbedömningarna görs vid beslut om detaljplaner i stadsbyggnadsnämnden är minst lika viktiga som länsstyrelsens enstaka dispenser. Vi ser inte heller något lagligt hinder i att flytta bedömnings- och beslutsrätten av naturvärden från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden. En

värden från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden. En sådan ändring skulle tvärtom undanröja konflikten mellan stadsbyggnadsnämndens två olika roller som exploaterare och bedömare av naturvärden."

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande av den 5 april 2001 har i huvudsak följande lydelse.

Bakgrund

I en motion inkommen till Kommunfullmäktige den 23 januari 2001 föreslås att rätten att ge dispenser från föreskrifter inom kommunalt skyddade områden flyttas från Stadsbyggnadsnämnden (SBN) till Miljö- och hälsoskyddsnämnden (MHN, bilaga 1). Den nuvarande beslutsordningen gällande naturreservat och andra kommunalt skyddade områden uppges av motionärerna skapa godtycklighet och otrygghet vid beslut om dispenser som rör kommunens skyddade områden.

Den nuvarande beslutsordningen är följande enligt de nya reglementen som antogs av Kommunfullmäktige i juni 1999: SBN handhar stadens inrättande och upphävande av kommunalt skyddade områden enligt miljöbalken (naturreservat, kulturresevat, naturminnen och djur- och växtskyddsområden) samt beslutar i dessa om tillstånd, dispenser och eventuell kompensation. MHN utövar, som tillsynsmyndighet enligt miljöbalken, den operativa tillsynen över de kommunalt skyddade områdena.

I förarbetena till miljöbalken anges generellt att tillstånd och tillsyn inte bör ligga hos samma myndighet, på samma sätt som ägande och drift bör vara skilt från tillståndsgivning resp. tillsyn. Diskussioner med Stadsbyggnadskontoret angående detta föranledde följande skrivning i förvaltningens förslag 1998 till nytt reglemente för Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Dnr 1010-4168-98), vilket antogs av MHN i samband med miljöbalkens ikraftträdande 1999:

"Naturvårdstillsynen har många beröringspunkter med det engagemang som staden har sedan tidigare när det gäller inrättande av naturreservat på delegation från länsstyrelsen. Balkens betoning av kommunernas ökade naturvårdsansvar ger anledning att se över ansvarsfördelningen inom staden. I samråd med stadsbyggnadskontoret har följande gemensamma uppfattning formerats inom förvaltningarna beträffande ansvarsfördelningen inom staden. Stadsbyggnadsnämnden bör ansvara för **inrättandet** av naturreservat, kulturresevat, naturminnen och djur- och växtskyddsområden som ska beslutas av kommunfullmäktige samt i princip även för **tillstånd** och **dispenser** inom dessa områden. Miljö- och hälsoskyddsnämnden är **tillsynsmyndighet** och kontrollerar efterlevnaden av föreskrifter inom dessa områden. Den generella ordning fastslogs även av Kommunfullmäktige när de båda nämndernas nya reglementen antogs.

Nyligen har ett förslag om delegation av vissa dispens- och tillståndsbeslut från Stadsbyggnadsnämnden till stadsbyggnadskontoret antagits av Stadsbyggnadsnämnden (bilaga 2), dock utan att Miljö- och hälsoskyddsnämnden givits tillfälle att yttra sig. I ett tillägg till tjänsteutlåtandet (bilaga 3) redovisades bl a

sig. I ett tillägg till tjänsteutlåtandet (bilaga 3) redovisades bl a följande rutiner för stadsbyggnadskontorets hantering av ansökningar om tillstånd och dispenser i naturreservaten:

”I den utsträckning det behövs ska berörda förvaltningar, ofta miljöförvaltningen (bl.a. som tillsynsmyndighet), stadsdelsförvaltningen, gatu- och fastighetskontoret och stadsmuseet, samt nödvändig kompetens kontaktas innan beslut fattas. Miljöförvaltningen ska, såsom tillsynsmyndighet, få kopior på samtliga beviljade och avslagna tillstånd och dispenser.”

Förvaltningens synpunkter

Förvaltningen välkomnar motionen, då många oklarheter finns kring reservatsföreskrifternas dignitet och eventuella möjligheter till avsteg. Förvaltningen anser generellt att det är viktigt att skyddet för Stockholms naturreservat respekteras och att dispenser bara ges undantagsvis. Förvaltningen står dock fast vid den principiella ansvarsfördelning som ursprungligen föreslogs för skyddade områden i staden. SBN bör även fortsättningsvis besluta om dispenser och tillstånd, eftersom miljöbalkens förarbeten anger att tillstånd och tillsyn inte bör ligga hos samma myndighet. Det bör även poängteras att det är Kommunfullmäktige som fattar det slutgiltiga beslutet angående inrättande och upphävande av kommunalt skyddade områden eller delar av dessa. För helt eller delvis upphävande av naturreservat krävs synnerliga skäl enligt miljöbalken (7:kap. 7§). Förvaltningen förutsätter att Miljö- och hälsoskyddsnämnden, såsom tillsynsmyndighet, alltid ges tillfälle att yttra sig i sådana ärenden. Vad gäller beslut om tillstånd och dispenser från föreskrifter i naturreservat är miljöbalken restriktiv. Balken anger att ”...kommunen får meddela dispenser från föreskrifter som den meddelat för ett naturreservat om det finns särskilda skäl.” (7:kap. 7§). Endast undantagsvis skall avsteg från skyddet kunna göras och normalt skall undantag inte tillåtas för exploateringsföretag. I MB 7:7 anges vidare att ”Beslut om upphävande eller dispens endast får meddelas om intrånget i naturvärdet kompenseras i skälig utsträckning...”

Idag finns tre kommunala naturreservat i Stockholm och ytterligare ett antal är under utredning. Miljö- och hälsoskyddsnämnden är tillsynsmyndighet för dessa reservat och kommer möjligen även att få tillsynsansvaret för de naturreservat i Stockholm som Länsstyrelsen bildar. Närmast på tur finns planer på ett sådant skydd för Igelbäckens dalgång.

Revision av samrådsrutinerna vid dispensgivning

Miljöförvaltningen besitter genom tillsynsarbetet detaljkunskaper om naturreservatens aktuella status, t ex häckplatser för skyddsvärda fågelarter samt hur de fastställda skötselplanerna tillämpas. Förvaltningen kontrollerar regelbundet de olika verksamheter som bedrivs inom reservaten. Här ingår t ex kontroll av dispensgivna evenemang såsom större orienteringstävlingar m.m. Förvaltningen erhåller

såsom större orienteringstävlingar m.m. Förvaltningen erhåller kontinuerligt därmed värdefulla erfarenheter som bör tas till vara vid förnyade ansökningar.

Hittills har samrådsrutinerna vid tillstånds- och dispensansökningar endast behandlats inom SBK/SBN i samband med delegationsfrågan (bilaga 3). För att framtida ansökningar ska kunna ges en mer heltäckande belysning är det dock viktigt att samråd *rutinmässigt* sker med miljöförvaltningen innan beslut fattas. I vissa större ärenden bör det även vara möjligt att lyfta frågan till MHN. Förvaltningen föreslår därför att de närmast berörda nämnderna, SBN och MHN, ges ett gemensamt uppdrag att revidera samrådsrutinerna kring dispens- och tillståndsgivning i kommunalt skyddade områden.

Dispenser får överhuvudtaget inte ges för verksamheter som *strider mot de beslutade ändamålen för de skyddade områdena*. Exempelvis får frågor som anläggande av en begravningsplats eller golfbana inom ett naturreservat inte enbart behandlas på nämndnivå, utan kräver att Kommunfullmäktige tar ställning till ett upphävande av delar av reservatet.

Samråd har i detta ärende skett med förvaltningens jurist, mellan förvaltningens ekologer samt med handläggare på SBK.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande av den 23 april 2001 har i huvudsak följande lydelse.

Bakgrund

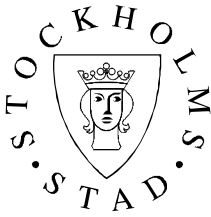
Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson har i en motion föreslagit att rätten att ge dispens för skyddade områden flyttas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden

De skriver att den operativa tillsynen av stadens naturskyddsområden åvilar miljö- och hälsoskyddsnämnden, men det är stadsbyggnadsnämnden som beviljar dispenser för verksamheter, t.ex. bebyggelse, inom naturskyddsområde. De båda motionärerna anser att det är olämpligt att stadsbyggnadsnämnden, som har till huvuduppgift att planera och besluta om exploatering, även vid beviljande av dispenser bedömer vilka naturområden som är av mindre värde ur miljö- och natursynpunkt. De anser att den nuvarande beslutsordningen skapar godtycklighet och otrygghet vid beslut om dispenser som berör kommunens skyddade områden.

Stadsledningskontorets synpunkter

Stadsledningskontoret konstaterar att det i förarbetena till miljöbalken anges att tillsyn inte bör ligga på samma instans som tillstånds- och dispensgivning. Vid miljöbalkens införande beslutade därför kommunfullmäktige att delegera ansvaret för tillstånds- och dispensgivning i skyddade områden till stadsbyggnadsnämnden och ansvaret för tillsynen till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Båda nämnderna har kompetens att fullgöra de uppgifter inom stadens naturskyddsområden som kommunfullmäktige ålagt dem. Stadsbyggnadsnämnden begär dessutom i de flesta fall in yttranden från miljö- och hälsoskyddsnämnden inför tillstånds- och dispensgivning. Stadsledningskontoret finner därför, och med beaktande av lagstiftarens intentioner, att rätten att ge dispens för skyddade områden inte bör flyttas från stadsbyggnadsnämnden till miljö- och hälsoskyddsnämnden.

KOMMUNFULLMÄKTIGE

Motioner

2001:6

**2001:6 Motion av Yildiz Kafkas och Viviann Gunnarsson
(båda mp) om rätten att ge dispenser för intrång i
skyddade områden**

För närvarande ligger den operativa tillsynen av kommunens naturskyddsområden hos Miljö- och hälsoskyddsnämnden. Det gör att Miljö- och hälsoskyddsnämnden besitter bättre uppföljningsmöjlighet av skyddsområdenas aktuella tillstånd, bättre kunskaper om natur- och miljö och bättre kan bedöma behoven av skyddsåtgärder än Stadsbyggnadsnämnden. Ändå är det Stadsbyggnadsnämnden som beviljar dispenser för verksamheter, t.ex. bebyggelse inom naturskyddsområde.

Det är olämpligt att en nämnd som har till sin huvuduppgift att planera och besluta om exploatering också bedömer vilka naturområden som är av mindre värde ur miljö- och natursynpunkt vid beviljandet av dispenser. I detta fall sitter Stadsbyggnadsnämnden på två stolar: exploaterarens och bevararens.

Den nuvarande beslutsordningen skapar godtycklighet och otrygghet vid beslut om dispenser som berör kommunens skyddade områden. Att flytta beslutsrätten från Stadsbyggnadsnämnden till Miljö- och hälsoskyddsnämnden skulle även kunna undanröja senare konflikter mellan olika allmänna intressen.

Mot denna bakgrund föreslås kommunfullmäktige besluta
att flytta rätten att ge dispenser för skyddade områden från
Stadsbyggnadsnämnden till Miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Stockholm den 22 januari 2001

Yildiz Kafkas

Viviann Gunnarsson